Incipit prologus ſancti Hieronymi cardinalis preſbyteri: in libros Vitaſpatrum ſanctorum Egyptiorum. etiam eorum qui ĩ Scithia Thebaida atqꝫ Meſopotamia morati ſunt: non ſolum quos oculis vidit: maximoqꝫ labore conſpexit: veruꝫ ⁊ q̄plura a fide dignis relata conſcripſit notabili diligentia. Deniqꝫ aliorum etiam autenticorum libellos fideliter e greco ĩ latinum tranſtulit: ⁊ ab alijs tranſlata pro ſui perfectione huic operi inſeruit.

Benedictꝰ deus qui vult omnes homines ſaluos fieri. ⁊ ad agnitionē veritatis venire. q etiā noſtrū iter direxerat ad egyptū. Et oſtēdit nobis mirabilia magna ad poſteritatis memoriā ꝑſutura: ex quibus nō ſoluꝫ nobis cauſa ſalutis oriretur: verū ⁊ hiſtoria ſalutaris atqꝫ ad doctrinā pietatis aptiſſima condereť. que virtutis iter agere volētibꝰ geſtoruꝫ precedētiū fide ampliſſimū tramitē pandat. Quāuis ad tātarū rerū narrationē minus idonei ſimus: nec dignū videatur ingētiū reꝝ exiguos ac paruos fieri auctores: preceſſaſqꝫ ꝟtutes humili narrare ſermone. tamē quoniā fratꝝ caritas eoꝝ qui ĩ mōte ſācto oliueti cōmanēt hoc a nobis frequēter expoſcit: vt egyptioꝝ monachoꝝ vitā. ꝟtuteſqꝫ animi. Et cultū pietatis atqꝫ abſtinētie robur quod ĩ eis corā vidimꝰ explicemus: precibꝰ ipſoꝝ qui hoc ĩperāt adiuuādū me credēs aggrediar. nō tā ex ſtilo laudē requirēs q̄ ex narratione rerum edificationē futurā legētibus ſperās: duꝫ geſtoꝝ vnuſquiſqꝫ ĩflāmatus exēplis horreſcere quidē ſeculi illecebras. ſectari vero quietē: ⁊ ad pietatis ĩuitatur exercitia. Vidi ergo ⁊ ꝟe vidi theſaurū xp̄i ĩ humanis abſcōditū vaſculis: quē qꝫ theſaurum repertū nolui tanq̄ ĩuidus occultare: ſed quaſi ꝓ multis ĩuentū ꝓferre in mediū. ⁊ facere cōmunē: certus ꝙ quāto plures ex eo fuerint ditati: tāto mihi amplius acquireretur. Ego eniꝫ locupletior fiā cū alioꝝ ſalus miniſterij mei fuerit queſita mercimonio. In principio ergo narrationis noſtre adeſſe nobis p̄camur gratiaꝫ dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i: cuiꝰ virtute omnia hec pietatis exercitia apud egypti monachos habenť.

Vidimus enī apud eos multos patres celeſteꝫ vitā ĩ t̃ra poſitos agētes: ⁊ nouos quoſdā ꝓphetas taꝫ virtutibus animi. q̄ꝫ vaticinādi officio ſuſcitatos: q̄bus ad teſtimoniū meritoꝝ nec ſignoꝝ quidē ac ꝓdigioꝝ deerat efficacia. Et merito. Cur enī q nihil terrenū nihil carnale cupiūt nō accipiūt celeſtē poteſtateꝫ? Nōnullos nāqꝫ eoꝝ ita ab omni malitia ⁊ cogitatione ⁊ ſuſpitiōe vidimꝰ alienos: vt nec ſi aliquid mali adhuc gereret̃ in ſeculo meminiſſent. Tāta ĩ eis erat trāquillitas animi tātuſqꝫ ĩoleuerat eis bonitatis affectꝰ: vt merito de eis dictū ſit. Pax multa diligētibꝰ nomē tuū dn̄e. Cōmanēt aūt per heremū diſperſi ⁊ ſeparati cellulis: ſꝫ caritate cōnexi. Ob hoc aūt dirimūtur habitaculis vt ſilētii ſui quietem ⁊ ĩtentioneꝫ mentis diuina ſectātes nec vox aliqua: nec occurſus vllus: aut ſ̃mo aliquis ocioſus obturbet. Intētis ergo ĩ ſuo quiſqꝫ loco animis velut boni patres xp̄i expectāt aduētū. Aut tāq̄ miles paratus ĩ caſtris ĩperatoris p̄ſētiā. vl' vt fideles ſerui aduētantē dn̄ꝫ ſuſtinēt: libertatē ſibi pariter ⁊ munera largituꝝ. Omnes ergo hi nullā cibi aut ĩdumēti aut vlliꝰ hoꝝ ſollicitudinē gerūt. Sciūt enī quia ſcriptū eſt. Hec omnia gētes cogitāt: ipſi vero iuſticiaꝫ ⁊ regnū dei requi/

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

rāt. ⁊ hec omniā ſecūdū ꝓmiſſionē ſaluato
ris apponūtur eis. Deniqʒ eoꝝ plurimi
forte ſi ī aliquo neceſſarijs ad vſus corpo-
ris eguerint. nō ad humana ꝓfugia ſed ad
deū verſi: ⁊ ab ipſo tanq̄ a patre poſcētes
que popoſcerint ilico cōſequūtur. Tanta
nanqʒ ī eis fides eſt: que etiā mōtibus vt
trāſferantur: valeat īperare. Unde ⁊ non-
nulli eoꝝ irruptiones fluuii in perniciem
vicinaruʒ regionū cōcitatas orationibus
repreſſerūt. Et pede īcedentes aluei eius
profunda digreſſi ſunt. immāeſqʒ eius be
ſtias peremerunt. Et plurima atqʒ immē
ſa ſigna que a prophetis ⁊ apoſtolis anti-
quitus geſta fuerāt ꝯſumarūt vt dubitari
nō debeat ipſoꝝ meritis adhuc ſtare mū-
duʒ. Sed illud valde mirū eſt cuʒ ſemper
optima q̄q̄ rara ſint ⁊ difficilia: ī illis ta-
men vtrūq̄ pariter conueniſſe vt ⁊ nume
ro immēſi ſint ⁊ virtutibus īcōparabiles.
Sūt eniʒ ⁊ alij ī ſuburbanis locis: alij per
rura: plures auteʒ ⁊ egregij ꝑ heremuʒ di
ſperſi: ⁊ velut quidaʒ celeſtis exercitus in
ꝓcictu poſitus: atqʒ ī tabernaculis degēs
ad obediētiaʒ p̄ceptoꝝ regi ſemper intē-
tus: armis orationū pugnās: ⁊ ſcuto fidei
ab inimico inſidiante ꝓtectus: regnuʒ ſibi
celeſte ꝯquirūt. Sūt ergo ornati moribꝰ:
quieti: lenes: trāquilli: ⁊ caritatis vīculis
velut quadaʒ germanitate conſtricti. Ad
emulationē ꝟo ꝟtutuʒ: certamē ingēs ex-
ercent ⁊ agones. Studet eniʒ vnuſquiſqʒ
clemētior altero benignior: hic humilior. il
le patientior inueniri. Si quis autē ſapiē-
tior ceteris fuerit: hic ita communis erga
oēs ⁊ mediocris exiſtit: vt ſ̄m mādatū do
mini omniū minimꝰ ⁊ oīuʒ ſeruꝰ eē videat.
Quia ergo dei munere donatuʒ mihi eſt:
⁊ videre eos: ⁊ intereſſe conuerſatiōi eoꝝ:
⁊ de ſingulis iā nūc q̄ ad memoriaʒ dn̄s re
duxerit enarrare tētabo: vt hi q̄ nō vide-
runt eos in corpore: opera eoruʒ diſcētes
vitāq̄ coꝝ ꝑfectaʒ lectionis indicio colli
gētes: ad emulationē ſācti operis inuitē-
tur. ⁊ perfecte patiētie palmaʒ requirant.
Explicit prologus. Incipit narra
tio de ſancto Joanne egyptio heremita.

PRimuʒ igitur tanq̄
vere fundamentum noſtri ope-
ris ad exemplum bonorum omnium ſu-
mamus egyptium Joannem: qui vere eti
am ſolus ſatis ſuperqʒ ſufficiat religioſas
⁊ deo deuotas mentes ad virtutum cul
men erigere. ⁊ ad perfectionis veſtigia cō
citare. Hunc enim vidimus in Thebaidis
ꝑtibus ī heremo: q̄ adiacet ciuitati Lyto:
ī rupe quadā mōtis ardui cōmanētē. Aſcē
ſus ad eū difficilis: aditus monaſterij eius
obſtructꝰ ⁊ clauſus: ita vt a quadrageſimo
etatis ſue anno vſqʒ ad nonageſimuʒ: quē
tunc gerebat: cum eum vidimus monaſte
riuʒ eius nullꝰ ītrauerit. Aduenientibꝰ ꝟo
ꝑ feneſtrā ſe vidēdū p̄bebat: ⁊ īde eis vel
verbū dei ad edificationē: vel ſiqua fuiſ-
ſent ꝯſolatiōis reſpōſa reddebat. Mulie-
ruʒ tn̄ illuc nulla nec ad cōſpectū quidem
eiꝰ acceſſit: ſed ⁊ viri raro: ⁊ certis q̄buſqʒ
tꝑibus. Cellā ſane hoſpitalē extrinſecus fi
eri permiſit: in qua aduentantes e longin
quis regionibus paululuʒ regeſcerēt: ipſe
ꝟo ītrinſecus ſolus ſoli deo vacās: nō die
bus nō noctibꝰ a colloquijs dei ⁊ oratiōe
ceſſabat: diuinuʒ illud ⁊ qđ ſuper oēʒ mē-
tem eſt: tota mentis puritate conſectans.
Quāto enī ſe ab humāis curis ⁊ collogis
ſequeſtrabat: tāto illi vicinior ⁊ ꝓpingor
deus erat. In tāta deniqʒ mētis ſue ſince
ritate ꝓfecerat: vt nō ſolū coꝝ q̄ erāt ſciē-
tiam conſequeretur a domino: verum et
eorum que futura erant preſciētiam me-
reretur. Euidenter nanqʒ ei dominus ꝓ-
phetie gratiam contulit. ita vt non tantuʒ
ciuibus ⁊ prouincialibus ſuis ſi forteper-
cunctaretur futura p̄diceret: ſed ⁊ impe-
ratori Theodoſio. vel quos belli exitus
habiturus eſſet vel quibus modis victo-
riam caperet de tyrannis: ſed ⁊ quot irru-
ptiones paſſurus eſſet gentium barba-
rarum ſepe predixerit. Quodam etiam
tꝑe cū gēs ethiopum romanū militem cir
ca cirenen: que prima ē ex ethiopie ꝑtibꝰ
Thebaidis ciuitas: incurſaret: ⁊ ſtrages
plurimas noſtrorum dediſſet: predamqʒ